

har nå vært anerkjent i are-
vis. Derfor må det være feil-
aktig å teste bilenes koll-

derfor det samme som å
hevder franske bilprodusen-
ter. Se Motorsidene.

Fortsatt siste side

(2)

Rolf Chr. Ulrichsen)

Sionist-resolusjonen har satt hele FN i fare

Aftenpostens korrespondent

ARVE HOFF

New York. 11. november.

**KOBBER
OG MESSING
STÅR ALLTID**

— Et stort onde er slup-
pet los i verden. Anti-se-
mittismens avskyelighet er
blitt godkjent av De foren-
ede nasjoner. Dette sa
USA's FN-ambassadør Da-
niel Moynihan i et used-
vanlig krast innlegg efter
at FN's hovedforsamling i
natt (norsk tid) med 72

mot 35 stemmer vedtok en
resolusjon som fastslår at
sionisme er en form for
rasisme og rasediskrimi-
nering. 32 land avsto fra
å stemme. Norge og de
andre skandinaviske land,
USA, Israel og alle de ni
medlemsland i EF var
blant de stater som stemte

mot resolusjonen. Dermed
har Hovedforsamlingen
stadfestet det meget om-
stridte vedtaket fra FN's
sosiale komité 17. oktober.
Belgias forslag om å utset-
te avgjørelsen i ett år, ble
forkastet.

Fortsatt siste side

(3)

102956

Opprop 4/11-75

Fortsatt fra første side

Fortsatt fra 1. side (3)

Israels FN-ambassadør Chaim Herzog rev like før avstemningen i stykket et eksemplar av resolusjonen. — For det jødiske folk er dette bare et stykke papir, og vi kommer til å behandle det deretter, sa han.

I likhet med flere andre vestlige talere, blant dem Norges representant, ga Moynihan uttrykk for sterk bekymring over den virkning vedtagelsen av resolusjonen vil få for FN's fremtid.

Den skrekkelige løgn som er blitt fortalt og vedtatt her idag, vil få fryktelige konsekvenser, sa Moynihan, som hevdet at ikke bare verdensorganisasjonen som sådan vil bli skadelidende, men også menneskerettighetene verden over. Kampen mot den virkelige rasisme vil bli svekket på grunn av det som er skjedd. Med dette vedtaket har Hovedforsamlingen gitt symbolsk nænnest til dem som myrdet seks millioner europeiske jøder under 2. verdenskrig. — USA godtar ikke og vil ikke rette seg etter eller finne seg i denne nedrige handlingen, sa Moynihan.

Det sovjetiske telegrambyrået Tass beskriver avstemningsresultatet som «en epokegjørende avgjørelse, som én gang for alle har fastslått at sionismen er et ledende element innen imperialismen og rasismen».

Del av en «pakke»

Sionist-resolusjonen var en del av en «resolusjonspakke», som opprinnelig gjaldt bare det rase-tillær FN proklamerte i 1973. De to resolusjonene, som først ble satt under votering i natt, dreier seg således om retningslinjene for det videre arbeide under rase-tillæret og om innkallingen til en stor konferanse om disse spørsmålene i Ghana i 1978. Normalt ville begge disse resolusjonene være gått glitt gjennom FN-maskineriet, med bred støtte fra nær sagt alle hold. Men fordi sionistresolusjonen var blitt koblet inn i sammenhengen og fordi det allerede på forhånd var klart at sionistresolusjonen ville få flertall, så de vestlige land seg nødt til å stemme mot også de to første resolusjonene. Mange gjorde det utvilsomt med dyp beklagelse.

Norges forklaring

I den norske stemmeforklaringen, som ble gitt før voteringene, het det at den norske regjering inntar et fast standpunkt mot rasisme og rasediskriminering og at Norge har gitt full støtte til de folk som har stått framst i kampen mot disse fenomener. Norge hadde derfor sett frem til å få delta i arbeidet i rase-tillæret. Men den norske regjering fant det helt uakseptabelt å sette likhetstegn mellom sionisme og rasisme, og fordi det var åpenbart at sionistresolusjonen ville bli vedtatt, måtte Norge stemme mot alle tre resolusjonsforslagene, het det.

I den norske stemmeforklaringen ble det også uttrykt bekymring over hvordan vedtagelsen av sionistresolusjonen ville virke på det norske folks oppfatning av FN og på FN's fremtid.

Det var de arabiske land — med Irak, Syria og Lybia i fremste rekke — som tidligere ihøst utarbeidet sionistresolusjonen og fikk den koblet sammen med de resolusjonsforslagene som fra før av forelå i forbindelse med rase-tillæret. Dette skjedde i generalsamlingens tredje komité, dvs. komiteen for sosiale, humanitære og kulturelle saker. Allerede i komiteen motte sionistresolusjonen kraftig motstand og utløste krasse uttalelser fra en rekke delegater. Takket være utbredt støtte fra de underutviklede nasjoner og de såkalte alliansefrie land, fikk imidlertid araberne vedtatt resolusjonen med 70 mot 29 stemmer, mens 27 nasjoner avsto fra voteringen. Senere har det pågått en intens drakamp om sionistresolusjonen, ikke minst om de afrikanske stemmer.

Afrikansk dilemma

Mange afrikanske land har på den ene side følt en viss forpliktelse til, eller øynet visse fordeler ved, å slutte opp om araberne. På den annen side har de imidlertid innsett at resolusjonene om rase-tillæret ville bli sterkt redusert i verdi dersom resolusjonene ikke skulle bli støttet av de vestlige land.

Ikke på noe tidspunkt forelå det noen mulighet til å få stand et flertall mot sionistresolusjonen. Mange håpet imidlertid det skulle la seg gjøre å få utsatt behandlingen av dette punktet, og ikke minst de nordiske land var engasjert i arbeidet for å få det til. Men da møtet i generalsamlingen ble satt mandag kveld, var det klart at disse bestrebelsene hadde slått feil. De afrikanske land syd for Sahara sto riktignok sterkt splittet i spørsmålet, noe som også kom tydelig til uttrykk under voteringen over det belgiske utsettelsesforslaget. Det store flertall i den såkalte tredje verden gikk likevel imot utsettelsesforslaget, som falt med 67 mot 55 stemmer, 15 land avsto fra denne voteringen.

Plaster på såret?

Fra ytterliggående arabisk side ble antagelig sionistresolusjonen introdusert ut fra ønsket om et plaster på såret, efter at det var blitt klart at man ikke ville komme noen vei med et forsøk på å ekskludere Israel fra verdensorganisasjonen. Sionistresolusjonen skulle gjøre tjereste som en slags kompensasjon.

I sin kampanje for å få sionistresolusjonen vedtatt, har araberlandene utvilsomt høstet stor fordel av sin posisjon som oljeeksportører. Det er sikkert ikke urimelig å anta at flere underutviklede land har følt seg bundet både av araberlandenes olje og av deres eventuelle løfter om økonomisk bistand. Araberlandene har dessuten med rette kunnet påberope seg en høy grad av solidaritet fra mange U-land. Det er ikke minst takket være araberne oljevåpen at «den tredje verden» de siste par årene med så stor styrke har kunnet fremme sine krav om en ny internasjonal økonomisk orden.

Tragisk paradoks

Imidlertid er det et tragisk paradoks at nettopp de gunstige resultater den tredje verden oppnådde på FN's ekstraordinære generalforsamling i september — da USA langt på vei endret holdning og erklærte seg villig til å slutte opp om bestrebelsene på å utjevne

kløften mellom de fattige og rike land — nå blir satt i alvorlig fare. I og med nattens vedtagelse av sionistresolusjonen er det meget lite sannsynlig at USA herefter vil stille seg særlig positivt til utviklingshjelp og tanken om en ny økonomisk orden. Tilsvarende reaksjoner forekommer sannsynlig også i andre vestlige land.

Opprørt Norvik:

Hvitt gjort svart

— Det er opprørende at FN-flertallet kunne tvinge igjen et vedtak som i realiteten innebærer at Israels sak stemples som rassisme, sier Høyres formann, Erling Norvik, i en kommentar. — I vedtaket gjøres hvitt til svart, med det formål å fyre opp under propagandakrigen mot dette verdens mest hjem søkte folk. Det er uforståelig at noen kan få seg til å bruke ord som rassisme om Israel. Det er vel det folk som uten sidestykke har fått føle rassismen på kroppen.

Norvik finner det ytterligere forstemmende at FN, som nettopp ble opprettet som de frie nasjoners svar på blant annet de grusomheter som ble begått overfor jødene under siste verdenskrig og som selv opprettet staten Israel, skal treffe slike jødediskriminerende beslutninger.

— For Norge er det nå en soleklar, medmenneskelig plikt å arbeide for å øke den gruppen som aktivt motarbeider vedtaket, og øke forståelsen for hvilken skjebnsvanger linje man her har begått seg inn på. I realiteten kan det nå stå om organisasjonens være eller ikke være. Jeg forutsetter at Norge og de andre land i mindretallet efter avstemningen drøfter hvilke praktiske tiltak man kan treffe for effektivt å møte denne holdningen fra flertallet i FN, sier Erling Norvik.

Fortsatt fra 1. side (4)

Høyre har fremlagt et redusert med ca. 11 millioner i forhold til finansrådmannens forslag. Den største nedskjæring finnes på bevilgninger til det såkalte Oslofjord-prosjektet, kloakksamarbeidet, som Høyre ønsker redusert fra 14,2 til 10 millioner kroner. En total utgiftsreduksjon på 11 millioner er nødvendig for å redusere skatten fra 22 til 21,5 prosent, sett i forhold til finansrådmannens forslag.

Fortsatt fra 1. side (5)

462 kommisjonærer — i Finnmark bare 86. I landet er det ialt 3744.

Pengelotteriet er forsvrig noe mer raus enn Norsk Tipping når det gjelder den del av omsetningen som går tilbake i form av premier. Tipperne får 50 prosent — loddkjøperne 64 prosent. Toppremien for enkelt tippet rekke er imidlertid

du få